

Arrest

nr. 136 966 van 23 januari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 28 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat M. CAMARA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 25 november 2012 het Rijk binnen en diende op 26 november 2012 een asielaanvraag in. Op 26 juni 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een 37 jarige man van de Peul etnie en u bezit de Guineese nationaliteit. U bent geboren in de stad Pita maar u bent opgegroeid in Conakry. U weet echter niet meer wanneer u precies verhuisd bent naar de hoofdstad. U woonde er samen met uw vader, zijn twee echtgenoten, uw vier broers en uw zus.

U bent niet naar school gegaan in Guinee en u werkte er eerst een tijd als kledingmaker en later als verkoper op de markt Terre Rouge. U heeft twee kinderen van twee verschillende moeders. U heeft echter geen contact meer met hen, noch met uw kinderen.

Op een gegeven ochtend was u met de wagen van uw vader op weg naar een vriend om samen naar de markt te gaan. Op weg naar uw vriend had u echter een ongeval en reed u twee mensen aan, een man en een vrouw. De remmen van de wagen werkten niet meer en u kwam pas veel verder tot stilstand. U was volledig in de war. 's Avonds pas belde u naar uw vriend en u vertelde hem wat er gebeurd was. Uw vriend vertelde u dat iedereen reeds op de hoogte was van wat er precies gebeurd was. De twee mensen die u had aangereden zouden meteen zijn doodgegaan en het zou daarenboven om een echtgenote van een militair en hun zoon gaan. Uw vriend vertelde u ook dat die militair heel kwaad was en naar uw wijk was gegaan om u te zoeken. Hij zou aan iedereen gezegd hebben dat hij u zou doden als hij u zou vinden. U kon hierdoor niet meer naar huis gaan en nam een taxi naar uw oom, de broer van uw moeder. U vertelde hem alles wat er gebeurd was. Uw oom was ook angstig want er werd ook gepatrouilleerd in de wijk waar hij woonde. Uw beide ouders werden opgepakt en opgesloten in de gevangenis van Bellevue en zouden later overgeplaatst zijn naar de gevangenis van de Sureté. Uw broers verlieten ook de wijk.

Uw oom besloot daarop dat het beter was dat u Guinee zou verlaten. Hij nam contact met een smokkelaar en regelde uw vertrek. U verliet Guinee op 24 november 2012, twee dagen later vroeg u asiel aan in België.

U legt geen documenten neer ter staving van uw asielrelaas.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient besloten te worden dat ik u het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet niet kan toekennen.

Vooreerst is uw vluchtrelaas geenszins plausibel te noemen. Zo is het uiterst merkwaardig dat wanneer u net een ongeval heeft gehad en u twee mensen heeft aangereden, u niet ter plaatse gaat om te zien wat er precies met hen aan de hand is. Zelfs al was u in paniek, dan nog kan redelijkerwijs verwacht worden dat u op zijn minst gaat zien wat er met hen gebeurd is. Dat u dit niet deed en het meteen op een lopen zette zonder ook te weten wat er precies gebeurd was (CGVS, p. 18; p. 20 – 22) is eerder vreemd te noemen. Dat u het vervolgens op een lopen zet maar dan toch in de wijk blijft rondhangen waar u dit ongeval veroorzaakt had is evenmin plausibel (CGVS, p. 21). Dat u dan ook nog tot 's avonds wacht alvorens iemand te contacteren en intussen doelloos rondloopt in de wijk waar het ongeval gebeurd is, is evenmin overtuigend (CGVS, p. 21). Indien u daadwerkelijk een ongeval zou gehad hebben en personen zou hebben aangereden dan kan redelijkerwijs verwacht worden dat u bij iemand te rade gaat, dat u dit niet doet komt eerder vreemd over. Tenslotte is het ook vreemd dat u verklaart dat de autoriteiten actief naar u op zoek zouden zijn en dat zij zelfs uw ouders gevangen zouden houden (CGVS, p. 18) maar dat u anderzijds twee maand bij uw oom hebt verbleven zonder dat u vermeldt daar enig probleem te hebben gekend (CGVS, p. 24). Indien de autoriteiten daadwerkelijk zo actief naar u op zoek zouden zijn dan kan redelijkerwijs verwacht worden dat zij ook bij uw oom zouden komen zoeken, te meer u verklaart maar één oom te hebben (CGVS, p. 13). Verder is het evenmin plausibel dat u met niemand in Guinee nog contact heeft. U had vier broers in Guinee, een oom en een tante, toch zou u van geen van deze personen een telefoonnummer hebben omdat u die niet meebracht uit Guinee, te meer u in Guinee ook een gsm had. Het is echter geenszins plausibel dat u uw land verlaat om vervolgens naar Europa te reizen en geen enkel contactgegeven van familie of vrienden mee te nemen. Dat u ook hier in België geen enkele moeite zou gedaan hebben om via iemand van de diaspora contact te krijgen met vrienden of familie in Guinee om u te kunnen informeren over hun situatie is geenszins

plausibel (CGVS, pp. 11 – 13, p. 23). Bovenstaande vaststellingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Naast het niet plausibele karakter van uw verklaringen dient ook vermeld te worden dat de verklaringen die u aflegde op het CGVS vaak haaks stonden op de verklaringen die u eerder aflegde tijdens uw eerste interview op de dienst Vreemdelingenzaken. Zo verklaarde u ginds dat u een vrouw had aangereden die in dienst was van het leger (vragenlijst CGVS afgenomen op DVZ op 4 december 2012, p. 4) terwijl u op het CGVS aangaf dat u de vrouw en zoon van een militair had aangereden ((CGVS, p. 18). Verder gaf u tijdens uw eerste interview ook aan dat uw vader werd aangehouden, u haalde niet aan dat uw moeder werd aangehouden (vragenlijst CGVS afgenomen op DVZ op 4 december 2012, p. 4) terwijl u tijdens uw interview op het CGVS het steevast heeft over uw ouders die opgepakt en opgesloten zijn (CGVS, p. 7, p. 11, p. 18). Tenslotte is het ook opmerkelijk dat u tijdens uw eerste interview en bij het begin van uw interview op het CGVS aangaf dat het uw vriend was die u op de hoogte bracht van de dood van de mensen die u had aangereden (vragenlijst CGVS afgenomen op DVZ op 4 december 2012, p. 4; CGVS, p. 18) terwijl u later tijdens uw interview op het CGVS aangaf dat het uw burens waren die u op de hoogte gebracht hadden van de dood van de mensen die u had aangereden (CGVS, pp. 22 – 23). Het feit dat u over dermate eenvoudige doch cruciale gegevens geen eenduidige versie weet weer te geven doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsvrees.

Daarnaast dient er nog op gewezen te worden dat ook uw verklaringen met betrekking tot uw binnenkomst op het Belgisch grondgebied bedrieglijk zijn. Zo verklaart u dat u nooit zelf uw paspoort aan de controlepost toonde maar dat de smokkelaar dit voor u deed (CGVS, p. 4). Dit staat echter haaks op de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat elke niet EU-onderdaan individueel en persoonlijk aan een controle wordt onderworpen en dat hij of zij steeds zelf hun reisdocument aan de bevoegde agent moeten voorleggen (zie info toegevoegd aan administratief dossier). Daarnaast is het ook geenszins plausibel dat u niet weet of u een tussenlanding gemaakt heeft wanneer u met het vliegtuig naar België kwam. Gezien u verklaart dat het de eerste keer was dat u met het vliegtuig reisde kan redelijkerwijs van u verwacht worden dat u weet of al dan niet een tussenlanding maakte (CGVS, p. 17). Dat u over een dermate eenvoudige gegevens valse verklaringen aflegt ondergraaft verder uw algemene geloofwaardigheid.

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat indien er geloof zou gehecht worden aan uw verklaringen, quod non, het een probleem van louter gemeenrechtelijke aard betreft en bijgevolg buiten het toepassingsgebied van de Conventie van Genève valt. Indien u daadwerkelijk een ongeluk zou veroorzaakt hebben dan komt het de autoriteiten van uw land van herkomst toe om u te berechten. U zou vervolgens de mogelijkheid hebben om u te verdedigen voor een rechter in Guinee en u te laten bijstaan door een advocaat. U verklaart echter nooit de hulp te hebben ingeroepen van een advocaat (CGVS, p. 24). Van een asielzoeker kan echter verwacht worden dat hij eerst aanspraak maakt op de bescherming van de autoriteiten van zijn land van herkomst alvorens beroep te doen op internationale bescherming

Bovenstaande bevindingen in acht genomen kan u het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 a of b niet worden toegekend.

In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn definitief, de nieuwe regering is gevormd en de oppositie zetelt in het parlement.

Artikel 48/4, §2, c van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlands of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron

vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, c (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich op de "Schending van artikel 3 EVRM, Schending van de artikels 2, sub c, 9 lid 1 en 10 lid 1, sub b van de Richtlijn 2004/83/CE, Schending van artikel 1 A lid 2 eerste alinea van de Conventie van Genève betreffende de status van de vluchtelingen, Schending van artikel 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29 juli 1991), Schending van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (Vreemdelingenwet), Schending van de zorgvuldigheidsbeginsel".

2.3. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, <http://curia.europa.eu>). Bijgevolg moet de schending van artikel 3 van het EVRM, gelet op de aard van de bestreden beslissing, niet afzonderlijk worden beoordeeld.

2.4. Aangaande de aangevoerde schending van de Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, dient te worden vastgesteld dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van voormelde Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 verstreek op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet en overigens werd deze richtlijn intussen nog gewijzigd.

2.5. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerd schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.7. Voor zover verzoeker nog verwijst naar artikel 10 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, stelt de Raad vast dat dit artikel betrekking heeft op de "*Vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst*". Een middel of een onderdeel van een middel is slechts ontvankelijk in de mate dat niet alleen wordt aangegeven welke bepaling of beginsel met een bestreden beslissing zou zijn geschonden, doch ook wordt uiteengezet op welke wijze die schending zou zijn gebeurd. Het volstaat dan ook niet louter te wijzen op wettelijke bepalingen en rechtsbeginselen zonder nader uit te werken hoe deze geschonden worden door de bestreden beslissing. De schending van artikel 10 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie is dan ook onontvankelijk aangevoerd, nu dit niet wordt geconcretiseerd, noch nader wordt toegelicht.

Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

2.8. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het vluchtelingenstatuut, doch verduidelijkt in het verzoekschrift niet hoe zijn voorgehouden problemen een vervolging zouden uitmaken die ingegeven is door één van de vijf redenen vermeld in het Verdrag van Genève, te weten omwille van zijn ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Indien het gegeven dat de twee aangereden mensen beweerdelijk familie zijn van een militair, mogelijks een overweging kan zijn, dan dient tevens vastgesteld te worden dat verzoeker verklaart een auto-ongeval te hebben veroorzaakt met de dood tot gevolg hetgeen van gemeenrechtelijke, en desgevallend strafrechtelijke aard is. Nergens kan concreet en onderbouwd uit blijken dat verzoeker door de Guineese overheid zou gezocht worden omwille van het feit dat de slachtoffers familieleden zouden zijn van een militair, noch dat hij diens gevolge geen recht zou hebben op een eerlijk proces. Verzoeker heeft een vluchtmisdrijf begaan en heeft zelf nagelaten zijn verdediging te organiseren. Noch uit verzoekers verklaringen, noch uit het administratief dossier, noch uit andere elementen van het verzoekschrift kan aldus blijken dat verzoeker vreest in Guinee te worden vervolgd omwille van één van de vermelde redenen in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 195, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Deze vaststelling volstaat om verzoeker de vluchtelingenstatus te weigeren.

2.9. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de

asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

2.10. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht, kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

2.11. De door de commissaris-generaal correct weergegeven ernstige ongeloofwaardigheden en tegenstrijdigheden raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

2.12. Het volstaat verder niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene mensenrechtenrapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146).

2.13. Verder kan worden vastgesteld dat verzoeker nooit melding gemaakt heeft van enige persoonlijk ondervonden discriminatie omwille van zijn Peul etnie zodat zijn verweer ter zake louter theoretisch is. Daarenboven kan uit de door verzoeker geciteerde passages niet blijken dat de Peul op continue, structurele en ernstige wijze gevisieerd worden omwille van hun Peul etnie.

2.14. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het verkeerd lezen van de bestreden beslissing (*"Het is dus niet uitzonderlijk om gearresteerd te worden zonder enige aanhoudingsbevel. Verwerende partij haalt telkens aan dat verzoeker omtrent de detentie geen document kan neerleggen"*), het toevoegen van algemene informatie en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Indien verzoeker overigens met zijn eigen paspoort gereisd heeft (gehoor p. 4), dan staat zijn legale uitreis haaks op het feit dat hijzelf zou gezocht worden wegens een vluchtmisdrijf en daarenboven de beweerde hechtenis van zijn ouders. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.15. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.16. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel

48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.17. Waar verzoeker vraagt om *“In ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen, zo uw Raad van oordeel zou zijn dat bijkomend onderzoek, in de zin van artikel 39/76 §2 van de Vreemdelingenwet, nodig is om te kunnen oordelen over zijn statuut van vluchteling”*, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.18. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK